

Ruth Kalman

Journeys in Shape and Color

Ruth Kalman tells a tale in shape, color, and image. Her body of works taps into narrative elements of people, objects, landscapes, time and place, but unlike the written word, which is the guise of thought, here we see color serve as the guise of the shapes' outline. The images in her paintings, their application on the painting's surface, become 'literary elements', or rather postcards and souvenirs from a physical, mental, lifetime journey. Memory, experience, emotion, place, and object combine together in thick brushstrokes and intense colors, exuding freedom as well as discipline.

Kalman's works suggest the artistic approach and style that imitate reality, one way or another. Even if these paintings lack the rigor of the classical painting, even if photographic truth is not the objective of these works, they address reality, their means of expression being figurative. Kalman draws her ideas from her own private experience, of a place she has been to or observed, or an object that encompasses her - reality.

The painting shows past objects, past or present people, present places, and present surrounds familiar to the artist; a place that was, as well as a place where she once was. All these inspire a mature kind of painting that nevertheless retains, in content and form, scents of childhood, memory, joy and experience.

Kalman seems to relate her journey with a smile, her outlook cheerful, optimistic and joyful. It is the joy suggested at times by the demeanor of the painting characters, but all the more so by the joy of colors and the brushstrokes. The images of the painted women, whether her own character or family members, forever offer different representations of her own person, as they relate her story as a memory, documentation, and a sense of pining.

As a tale of sorts, these works concern time, while as a painting, they concern space, for painting as plastic arts medium depicts bodies juxtaposed in space, and is therefore described as the art of space. In this space, Kalman succeeds in introducing the dimension of time as well, with the image of structures, objects, garments and figures.

This body of works seem like assorted pages from a visual diary, its formation process allowing to process memory-experience-emotion, to be inside and feel it, and once it becomes a finished product, it is yet another page in the log, which retains the memory vividly, richly, and enrichingly. Color in these works, therefore, is the guise of the shape as well as of the emotion, which is exuberant while maintaining restraint.

dr. Nurit Cederbuim

רותי קלמן

מסעות בצורה וצבע

רות קלמן מספרת סיפור בצורה בצבע בדימוי. גוף עבודותיה מעלה יסודות סיפוריים של אנשים, חפצים, נופים. מקום וזמן. אך בשונה מהמילה שהיא לבושה של המחשבה הרי שכאן הצבע הוא לבושן של מתאר הצורות. הדימויים בצוירה, אופן הנחתן על מצע הציור והשילוב ביניהם הופכים להיות סוג של יסודות ספרותיים. או לחילופין גלויות ומזכרות של מסע חיים פיזי ונפשי. זכרון, חוויה. רגש, מקום וחפץ משולבים יחד במשיכות מחול עבות, צבע עז ואלה משדרים חופש ומשמעת בו זמנית.

עבודותיה של קלמן מצביעים על הגישה האמנותית והסגנון העוסק בדרך זו או אחרת בחיקוי המציאות. גם אם אין בציורים אלה הקפדה

ודיוק ברוח הציור הקלאסי. וגם אם אין עבודות אלה מבקשות להציג אמת צילומית, יש בהם התייחסות למציאות, וצורת הביטוי היא פיגורטיבית. קלמן שואבת את רעיונותיה מתוך החוויה הפרטית שלה. של מקום שהייתה בו, מקום שהתכוננה בו, חפץ שמקיף אותה - מציאות.

הציור מציג חפצים שהיו, אנשים שהיו או ישנם. מקומות קיימים. סביבה קיימת ומוכרת ליוצרת. מקום שהיה, כמו גם מקום שהיא הייתה בו. כל אלה מהווים מקור השראה לציור בוגר אשר בו בזמן משמר בתוכנו ובצורתו ניחוחות ילדות, זכרון, שמחה וחוויה.

דומה שקלמן מספרת את סיפור המסע שלה במבט מחוץ, עליז,

אופטימי ומלא שמחה. שמחה שעולה לעתים מתוך מבע פניהם של הדמויות המציירות. אך יותר מכך, עולה השמחה מתוך שמחת הצבע ותנועת המכחול. דימוי הנשים המציירות, בין אם זו דמותה שלה ובין אם אלה קרובי משפחה, הם לעולם ייצוגים שונים של דמותה. שכן הם מספרים את הסיפור שלה כזיכרון כתייעוד וכגעגוע.

עבודות אלה מצד היותן סוג של סיפור הרי שהן עוסקות בזמן, ואילו מצד היותן ציור הרי שהן עוסקות במרחב. שכן הציור כמדיום באמנות הפלסטית מתאר גופים הערוכים זה לצד זה בחלל ולפיכך הוא מתואר כאמנות המרחב. במרחב הזה, מצליחה קלמן להביא גם את ממד הזמן דרך דימוי המבנים, החפצים, הלבוש, והדמויות.

גוף עבודות אלה נראות כאוסף דפים מתוך יומן חזותי, אשר תהליך ההיווצרות שלו מאפשר לעבד זכרון - חוויה- רגש, להיות בתוכו ולחוש אותו, ומשהפך להיות תוצר מוגמר, הריהו כאמור עוד דף ביומן המסע המשמר זכרון באופן חי, עשיר ומעשיר. מכאן, שהצבע ביצירות אלה הוא לא רק הלבוש של הצורה, אלא גם הלבוש של הרגש. המתפרץ מצד אחד אך בו בזמן גם שומר על מידת האיפוק.

ד"ר נורית צדרבוים

מידעון